

пк проф. др Срђан Благојевић, Универзитет одбране у Београду, Војна академија – председник Комисије

пк ванр. проф. др Срђан Старчевић, Универзитет одбране у Београду, Војна академија – члан Комисије

ванр. проф. др Владимир Ајзенхамер, Факултет безбедности, Универзитет у Београду - члан

доц. др Вељко Благојевић, Институт за међународну политику и привреду, Београд – ментор

пк ванр. проф. др Милан Миљковић, Универзитет одбране у Београду, Школа националне одбране – члан

Оцена научне заснованости теме докторске дисертације Гордане Букумирић, извештај комисије, доставља -

Одлуком Наставно-научног већа Војне академије бр. 02/44 (акт број 360-107 од 12.05.2025.године) формирана је комисија за оцену научне заснованости теме докторске дисертације студента ДАС МуО мр Гордане Букумирић под називом „Стратешка комуникација Републике Србије у функцији одвраћања“ (у даљем тексту Комисија).

Комисија је проучила научну заснованост пријављене теме за докторску дисертацију са приложеним документима и сагледала све релеватне показатеље у складу са Правилником о пријави, изради и одбрани докторске дисертације и промоцији доктора наука (СВЛ бр.07/24) и на основу тога Наставно-научном већу Војне академије подноси следећи:

ИЗВЕШТАЈ

1. ОЦЕНА ИДЕЈНОГ ПРОЈЕКТА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Комисија на основу сагледавања формулације теме докторске дисертације констатује да је кандидаткиња мр Гордана Букумирић дала јасну и прецизну формулацију наслова теме, како у језичком тако и у методолошком смислу. Комисија пени да је предложена тема, под наведеним насловом, веома актуелна, имајући у виду комплексност стратешког окружења, опредељеност Републике Србије за војну неутралност и чињеницу да је стратешко одвраћање идентификовано као један од значајнијих циљева у Стратегији одбране Републике Србије. Наведени фактори указује на потребу развоја модела стратешке комуникације који ће одговарати реалним потребама и потенцијалима државе и који ће истовремено бити у могућности да одговори на све захтеве који су последица дешавања у стратешком окружењу, односно модела који ће да допринесе развоју и унапређењу веродостојних способности за стратешко одвраћање, а у светлу међународних односа, да

утиче на дугорочно јачање степена легитимитета државне власти и кредибилитета државних политика.

Комисија сматра да би израда докторске дисертације на наведену тему допринела унапређењу теорије и праксе у области стратешке комуникације. Научни значај истраживања стратешке комуникације која је у функцији одвраћања је двојак. Научни значај првенствено се огледа у успостављању одговарајуће дефиниције појма „стратешка комуникација“ и разграничењу његове употребе, као и у успостављању научно заснованог модела стратешке комуникације Републике Србије који је у функцији стратешког одвраћања. Значај истраживања се огледа и у утврђивању чинилаца модела стратешке комуникације, њихових односа и веза, као и места, улоге и важности развоја и операционализације одговарајућег модела стратешке комуникације ради остваривања безбедносних и одбрамбених циљева Републике Србије.

1.1. Формулација проблема истраживања

Кандидаткиња правилно констатује да је процес глобализације и развој информационах, комуникационих и дигиталних технологија довео је до промене карактера хибридних претњи и њиховог динамичног и непредвидивог развоја, што је за последицу имало усложњавање стратешког окружења и парадигматску промену концепта одвраћања. Опсег способности потребних за кредибилно одвраћање значајно је проширен и поред традиционалних војних способности, неопходна је и употреба неконвенционалних средстава, односно инструмената „меке моћи“ државе. У савременом стратешком окружењу, информациона сфера, пре свега њена когнитивна компонента је све значајнији простор сукобљавања, што захтева од државе да, поред свеобухватног приступа развоју и јачању способности за одвраћање, непрестано унапређује способност управљања пажњом субјеката значајних за реализацију одвраћања и способност утицаја на перцепције, понашање и процес доношења одлука тих субјеката. То је и разлог што је почетком XXI века у оквиру стратешких студија почео да се развија концепт стратешке комуникације, као концепт који обезбеђује оквир за системски приступ свим облицима комуникационих активности које доприносе обликовању погодних услова за реализацију стратешког одвраћања, путем утицаја на перцепције, понашање и систем одлучивања субјеката који се одвраћају. Бројне државе, а пре свега велике силе и НАТО развиле су и операционализовале овај концепт, интегрисале стратешку комуникацију као значајну политичку функцију државе и штабну функцију у својим војним системима и тиме обезбедиле неопходне услове за свеобухватну, конзистентну и координирану комуникацију свих кључних субјеката система безбедности и одбране у циљу обликовања повољних услова за остваривање националних интереса.

Српска научна заједница до сада није имала у фокусу концепт стратешке комуникације, иако је он од виталног значаја за одбрану државе. Опредељење Републике Србије за војну неутралност и концепт тоталне одбране, захтева не само висок степен националног јединства око кључних националних интереса и циљева, већ и изградњу респектабилног степена легитимитета државне власти, кредибилитета државних политика и потребних и веродостојних капацитета за одвраћање. Међутим, развој инструменте моћи Републике Србије у складу са захтевима стратегијског опредељења отежан је због чињенице да је стратешко окружење у великој мери детерминисано високом унутрашњом друштвеном поларизацијом као и предрасудама и стереотипима које је евроатланска заједница формирала о Србији током прошлог века. Све ово указује на неопходност развоја одговарајућег модела стратешке комуникације, који ће утицајем на перцепције,

понашање и систем одлучивања субјеката од значаја за безбедност Републике Србије допринети ефективнијој реализацији стратешког одвраћања.

Кандидаткиња као суштину истраживачког проблема уочава утврђивање битних чинилаца модела стратешке комуникације Републике Србије и сходно томе утврђивање предлога модела стратешке комуникације који ће одговарати реалним потребама и могућностима државе и који ће омогућити ефективну реализацију стратешког одвраћања.

Комисија сматра да је кандидаткиња јасно извршила локацију проблема и прецизно формулисала његову суштину. Кандидаткиња је анализирила постојећа сазнања о условима који детерминишу стратешку комуникацију, као и развој и унапређење способности за одвраћање Републике Србије и повезала их са теоријским моделима и моделима стратешке комуникације који су операционализовани у савременом стратешком окружењу. Наведено указује да кандидаткиња правилно дефинише проблем у његовим узроцима и последицама, тј. да успоставља везу са постојећим сазнањима у предметној области. Истраживање наведеног проблема ће довести до проширења научних сазнања о битним чиниоцима стратешке модела комуникације која је у функцији одвраћања, што ће допринети научној заснованости будућег модела стратешке комуникације Републике Србије, већем степену његове примењивости, прихватљивости и ефективности у реализацији одвраћања. У том смислу, комисија сматра да изабрани проблем истраживања представља научни проблем чије ће разматрање имати значај за будуће унапређење ефективности стратешког одвраћања Републике Србије.

1.2. Предмет научног истраживања

Кандидаткиња прелиминарно одређује предмет научног истраживања као „Утврђивање битних чинилаца модела стратешке комуникације Републике Србије у функцији одвраћања“. Комисија сматра да је овако дефинисан предмет истраживања усаглашен са формулисаним проблемом истраживања и да у потребној мери одржава изнете ставове и радни наслов истраживања, односно докторске дисертације. Кандидаткиња је операционализовала предмет истраживања кроз следеће чиниоце:

- **први чинилац** је теоријско одређење предмета истраживања кроз анализу досадашњих научних сазнања о стратешком одвраћању, као и анализу научних сазнања о стратешкој комуникацији и њеним циљевима, субјектима који учествују у комуникацији, делатностима, методама и ефектима стратешке комуникације. Анализираће се научна сазнања о процесу формирања и обликовања перцепција и начину њиховог утицаја на промене социјалног понашања и процес доношења одлука.
- **други чинилац** ће представљати анализу постојећег модела стратешке комуникације Републике Србије са тежиштем на анализи тренутних способности модела да одговори захтевима које детерминишу савремени безбедносни изазови, ризици и претње, као и анализи усклађености модела са начелима организације система безбедности. Идентификоваће се место и значај функције комуникације у систему безбедности и степен развијености функционалних и оперативних способности субјеката који треба да буду кључни носиоци стратешке комуникације, као и разлози за развој новог модела. Компаративном анализом идентификоваће се степен усклађености постојећег модела стратешке комуникације са савременим моделима држава и савеза који представљају значајне центре моћи. Анализом студије случаја стратешке комуникације у украјинско-руском сукобу доћи ће се до сазнања о начину функционисања различитих модела у пракси и ефектима њихове примене.

- **трећи чинилац** ће чинити утврђивање и анализа битних чинилаца предлога новог модела стратешке комуникације Републике Србије: услова који детерминишу стратешку комуникацију Републике Србије, субјеката који учествују у процесу комуникације, циљева, делатности и метода којима би се реализовала стратешка комуникација. Утврдиће се основни принципи стратешке комуникације који су у складу са начелима функционисања система безбедности и одбране, као и савременим моделима стратешке комуникације. Размотриће се потреба за развојем нових и унапређењем постојећих делатности и функција, у складу са доступним ресурсима и могућностима, а у сврху достизања потребног нивоа способности за спровођење стратешке комуникације која је у функцији ефективног одвраћања. У складу са наведеним предложиће се нови модел стратешке комуникације Републике Србије.
- **четврти чинилац** чиниће ће представљање ефеката предложеног модела стратешке комуникације и закључци истраживања. Ефекти предложеног модела анализираће се на нивоу појединца (грађанина Републике Србије), на нивоу система безбедности и одбране, и на нивоу Републике Србије. Тражени ефекти су: већи степен мотивисаности и обучености појединца за активно учешће у одбрани националних интереса, јачање свих компонентни војне моћи, унапређење потребних способности других снага одбране, јачање националног јединства, друштвене и политичке отпорности на претње безбедности, побољшање угледа и повећање степена кредибилитета Републике Србије у међународним односима.

Предмет истраживања је мултидисциплинарне природе и захтева познавање различитих области друштвено хуманистичких наука: политичких наука, војних наука, наука о безбедности, социолошких наука, менаџмента и бизниса, културолошких наука и комуникологије. У ужем смислу, предмет истраживања доминантно припада научним дисциплинама: стратегија, стратешке студије, опште теорије система, национална и међународна безбедност, међународни односи, комуникологија, културолошке студије, социјална психологија, политичка психологија, политичка социологија, дипломатија, односи са јавношћу. Тема дисертације тежишно се ослања на војне науке, науке о безбедности и политичке науке, односно стратегију и стратешке студије, као уже научне дисциплине. Комисија констатује да је кандидаткиња правилно и целовито одредила предмет истраживања докторске дисертације.

1.3. Хипотезе научног истраживања

На основу утврђеног предмета истраживања и његових чинилаца, као и циљева истраживања, кандидаткиња је формулисала хипотетички оквир истраживања који чини основна и три посебне хипотезе истраживања.

Генерална (општа) хипотеза истраживања: Развој и операционализација модела стратешке комуникације чији су битни чиниоци услови у којима се реализује одвраћање, особности субјекта који учествују у комуникацији, циљеви који су детерминисани безбедносним и одбрамбеним интересима, комуникационе активностима кључних субјеката система безбедности и одбране којима се системски приступа, битно утиче на отпорност друштва, степен спремности за активно учешће у одбрани државе и легитимитет и кредибилитет Републике Србије у међународним односима.

Посебне хипотезе истраживања

Прва посебна хипотеза: Развој стратешког концепта одвраћања утиче на успостављање стратешке комуникације као значајне политичке функције државе у остваривању безбедносних и одбрамбених интереса и циљева.

Друга посебна хипотеза: Схватање и организациони модел стратешке комуникације Републике Србије не одговарају савременим безбедносним изазовима, ризицима и претњама и нису усклађени са савременим тековинама и начелима организације система безбедности и одбране, као ни са приступом и схватањима стратешке комуникације кључних субјеката међународних односа.

Трећа посебна хипотеза: Нови концептуални модел стратешке комуникације Републике Србије детерминисан је друштвеном функцијом, принципима савремене стратешке комуникације и начелима функционисања система безбедности и одбране Републике Србије.

Комисија сматра да су основна и посебне хипотезе истраживања релеватне у односу на дефинисани проблем истраживања.

1.4. Циљеви научног истраживања

Кандидаткиња циљеве истраживања усмерава на идентификовање и научно објашњење модела стратешке комуникације, битних чинилаца модела и њиховог међусобног утицаја, као и на могуће правце развоја модела стратешке комуникације у пракси Републике Србије.

Научни циљеви истраживања су:

- *Научна дескрипција* – огледа се у опису: актуелног модела стратешке комуникације: тренутних услова који утичу на способности Републике Србије за стратешко одвраћање и степен кредибилитета стратешког одвраћања, функција и циљева кључних носилаца стратешког одвраћања и стратешке комуникације, кључних делатности којима се реализује стратешка комуникација, као и свих битних чинилаца предложеног новог модела.
- *Научна класификација* – примениће се приликом: идентификације носилаца стратешке комуникације, субјеката који имају потенцијал да угрозе безбедност државе, идентификације битних чинилаца модела стратешке комуникације, утврђивања делатности и активности, метода деловања као и приликом утврђивања ефеката модела стратешке комуникације на спровођење стратешког одвраћања.
- *Научно објашњење* – огледа се у научном објашњењу неопходности новог модела стратешке комуникације у циљу достизања веродостојног стратешког одвраћања, појмовном одређењу стратешке комуникације Републике Србије, затим објашњењу нових откривених структурних и функционалних битних чинилаца модела стратешке комуникације и система односа и веза између чинилаца предложеног модела у остваривању стратешке комуникације, као и научно објашњење места, улоге и законитости стратешке комуникације као политичке функције државе и штабне функције у војном систему.

Друштвени (практични) циљ овог истраживања је да се на научно заснованим анализама и закључцима утврде чиниоци модела стратешке комуникације и значај развоја модела у условима дугорочне опредељености Републике Србије за политику војне неутралности и спровођења стратешког одвраћања заснованог на сопственим снагама система одбране. Тиме се створа полазна основа за даља истраживања која ће допринети

унапређењу способности за стратешко одвраћање. Такође, друштвени циљ је и да се усмери пажња друштвених субјеката на проблем стратешке комуникације и иницира преузимање конкретних мера у погледу операционализације новог модела.

Комисија констатује да је кандидаткиња, у складу са методолошким захтевима и постављеним предметом истраживања, јасно дефинисала циљеве истраживања, који ће јој омогућити свеобухватну реализацију истраживања.

1.5. Методе научног истраживања

Кандидаткиња је, сагледавајући дефинисани проблем истраживања, комплексност предмета истраживања, формулисане циљеве и хипотезе, за спровођење истраживања предвидела коришћење различитих, основних метода мишљења и истраживања, општенаучних метода и метода за прикупљање (прибављање) података.

- Основне методе мишљења и истраживања. Истраживање захтева примену свих аналитичких и синтетичких метода: анализа и синтеза, апстракција и конкретизација, специјализација и генерализација, дедукција и индукција. У истраживању ће бити примењена и метода дефинисања.
- Општенаучне методе истраживања. У истраживању ће се користити следеће општенаучне методе: хипотетичко-дедуктивна метода, метода моделовања, статистичка метода и компаративна метода.
- Методе за прикупљање података. У истраживању ће се употребљавати посредне методе за прикупљање података: метода анализе садржаја докумената, метода студије случаја и метода испитивања. Метода анализе садржаја докумената примениће се за прикупљање података о предмету истраживања кроз анализу садржаја релевантних докумената. Метода студије случаја примениће се на случају актуелног украјинско-руског сукоба и омогућиће прикупљање разноврсних података о својствима различитих модела стратешке комуникације у пракси, што је значајно имајући у виду број субјеката који су посредно или непосредно укључени у сукоб. Метода испитивања биће реализована применом технике анкетирања и омогућиће прикупљање ставова експерата о битним чињеницама за верификацију постављених хипотеза.

Комисија сматра да су предложене методе истраживања правилно одабране и у складу са прихваћеном методологијом истраживачког поступка, те омогућавају проверу хипотеза.

1.6. Очекивани научни резултати и могућност њихове примене

Очекивани научни резултати овог истраживања су научна дескрипција актуелног модела стратешке комуникације и новог предложеног модела стратешке комуникације уз детаљан опис свих његових битних чинилаца. Такође, очекује се да предложено појмовно одређење стратешке комуникације Републике Србије допринесе отклањању недоречености у појмовно – категоријалном апарату који се користи у области стратешке комуникације и стварању услова за отклањање негативног утицаја које те недоречености имају на спровођење стратешког одвраћања, па тиме и на организацију и функционисање система безбедности и одбране. Научно објашњење односа и веза битних чинилаца модела треба да резултира у утврђивању правилности у функционисању модела, али и да укаже на значај и место стратешке комуникације у систему политичких функција државе.

Предлог модела стратешке комуникације је неопходна полазна основа за развој савремене стратешке комуникације Републике Србије која ће бити у функцији ефективног стратешког одвраћања. Научни резултати ће имати примену у развоју савременог модела стратешке комуникације Републике Србије који ће бити у функцији одвраћања, као и у функцији шире стратетегеије утицаја и представљаће полазну основу за концептуални и организациони развој стратешке комуникације кључних субјеката система безбедности и одбране Републике Србије.

1.7. Програм научног истраживања по фазама

Кандидаткиња планира реализацију програма истраживања у пет фаза и то:

- Формулисање проблема и одређење предмета истраживања, утврђивање научних и друштвених циљева истраживања, успостављање хипотетичког оквира истраживања, утврђивање начина истраживања и дефинисање научне и друштвене оправданости истраживања;
- Прикупљање релевантне домаће и стране научно-теоријске литературе, одговарајућих докумената, различитих сазнања и извештаја о предмету истраживања;
- Прикупљање података применом пројектованих метода и техника истраживања;
- Сређивање, обрада и анализа прикупљених података и евентуално допуњавање прикупљених података;
- Закључивање и израда извештаја о резултатима истраживања.

Комисија цени да програм истраживања омогућава проверу основне и посебних хипотеза.

1.8. Закључак о научној основаности теме докторске дисертације

У пријави теме докторске дисертације кандидаткиња је навела 25 библиографских јединица, што наводи на закључак да познаје суштину и значај предмета истраживања. Комисија позитивно оцењује консултовање стране и домаће литературе и сматра да литература наведена у пријави представља добру основу за почетак рада на дисертацији. Комисија такође констатује да је кандидаткиња у пријави приложила сва потребна документа.

На основу приложене документације, Комисија је позитивно оценила елементе образложења докторске дисертације, који се односе на потребу, значај и методолошке карактеристике истраживања те сматра да је предложена тема под називом „Стратешка комуникација Републике Србије у функцији одвраћања“ друштвено значајна, оправдана, научно заснована и оригинална по свом приступу и самим тим погодна за израду докторске дисертације. Докторска дисертација припада ужој научној области Стратегија.

Комисија је констатовала да је пројекат истраживања усклађен са важећим методолошким стандардима и представља поуздану основу за израду докторске дисертације.

2. ОЦЕНА КАНДИДАТА

2.1. Биографски подаци о кандидату

Гордана Букумирић рођена је 05.11.1975. године у Новом Саду, Република Србија. Основну школу и Гимназију завршила је у Руми, са одличним успехом. Економски факултет Универзитета у Београду, уписује 1994. године, где је и дипломирала 1999. године, са просечном оценом 8,83 и стекла звање дипломирани економиста. Магистарске студије завршила је 2010. године на Факултету техничких наука у Новом Саду на смеру Инжењерски менаџмент, са просечном оценом 10,00, и стекла звање магистар техничких наука из области индустријског инжењерства и менаџмента. Докторске академске студије, студијски програм Менаџмент у одбрани уписала је на Војној академији Универзитета одбране у Београду школске 2021/2022. године и до сада је положила све предвиђене испите са просечном оценом 9,56 чиме је стекла услов за пријаву теме докторске дисертације.

Своју професионалну каријеру почиње 1999. године у „ДДОР Нови САД“ адо у Дирекцији за информатику. Током 2003. године прелази у Дирекцију за осигурање лице, а након формирања Дирекције за управљање ризицима и актуарство преузима послове директора Сектора за актуарство. Почетком 2008. године прелази у „UNIQA осигурање“ као директор Сектора за осигурање живота, да би потом надлежност проширила на послове осигурања лица у целини. Након реструктурирања UNIQA групације са седиштем у Бечу током 2011. године, именована је за члана Извршног одбора компаније у Србији задуженог за технику осигурања.

Позицију председника Извршног одбора „UNIQA осигурања“ преузима у јуну 2014. године. Као председник Извршног одбора компаније била је одговорна за дефинисање и спровођење свеобухватне пословне стратегије и остваривање пословних циљева. Поред постојеће функције, 2018. године преузима функцију регионалног директора за технику осигурања и управљање операцијама у региону југоисточне Европе UNIQA групације. Поседује богато искуство у области корпоративног управљања, трансформације компанија, увођења иновативних пословних решења и креирања и спровођења ефективних пословних модела који обезбеђују одржив раст и развој пословања. Стратешки развој пословања, управљање ризицима, развој и управљање људским ресурсима, корпоративне стратешке комуникације и управљање променама су области које су обележиле њену досадашњу професионалну каријеру. Позицију председника Извршног одбора напушта крајем децембра 2020. године. Била је члан Управног одбора Удружења осигураваача Србије (2016-2020.) и члан Управног одбора Националне алијансе за локални економски развој – НАЛЕД (2017-2020).

У јуну 2024. и мају 2025. године одржала је предавање полазницима 13. и 14. класе Високих студија безбедности и одбране из наставног подручја „Вођство на стратегијском нивоу“ на тему „Стратешка комуникација“.

Током професионалне каријере завршила је већи број програма за усавршавање лидера (Executive Education) међу којима се издвајају:

- INSPIRE Top Leadership program (2013-2014) – Strametz & Partner, Vienna;
- Inspirational Leadership and Inspired customers (jun 2015) – IECD Bled School of Management;
- Програми: Strategic thinking, Developing employees, Leading people, Innovation and creativity, Difficult interactions (april 2017- novembar 2017) – Harvard Manage Mentor – Leadership development program;
- Leading Transformation (jun 2019) – Harvard Business School, Boston, USA.

Поседује знање енглеског (напредни ниво - C1 ниво по CEFR правилима) и руског језика (основни ниво).

2.2. Објављени радови кандидата

Кандидаткиња је до сада објавила више научних и стручних радова. Након уписивања докторских студија кандидаткиња је објавила:

1. **Букумирић, Г. (2023).** Информационе операције као нови безбедносни изазов. Зборник радова, Међународна DQM конференција Управљање квалитетом и поузданошћу (DMQ- POLITECH-2023), Пријевор, 22-23. јун 2023., 375-383. ISBN: 978-86-86355-51-5

ОСТАЛО – без категорије

2. **Букумирић, Г. (2024).** Стратешка комуникација у функцији реализације стратегије националне безбедности. Стручни материјал за полазнике 13. класе Високих студија безбедности и одбране. Београд, Школа националне одбране “Војвода Радомир Путник“

У току је припрема и планирано је објављивање радова у релевантним часописима, чији је садржај директно повезан са предложеном темом докторске дисертације.

У периоду пре уписивања докторских студија кандидаткиња је објавила више радова из области управљања осигуравајућим компанијама, технике осигурања и актуарства.

1. Лисов, М., **Букумирић, Г. (2010).** Пословање осигуравајућих компанија за животно осигурање у условима кризе. Зборник радова Проблеми пословања осигуравајућих компанија у условима кризе, VIII Међународни симпозијум из осигурања, Златибор, мај 2010., стр. 165-179., ISBN:978-86-84309-26-8
2. **Томашевић, Г. (2009).** Животно осигурање и глобална финансијска криза. Зборник радова Осигурање и глобална финансијска криза, VII Међународни симпозијум из осигурања, Златибор, мај 2009., стр. 184-196., ISBN: 978-86-84309-22-0
3. **Томашевић, Г. (2007).** Нови трендови у развоју производа животног осигурања. Зборник радова Стратегија развоја за тржиште осигурање у Србији, V Међународни симпозијум из осигурања, Врњачка Бања јун 2007., стр. 191-204., ISBN: 978-86-84309-21-3
4. **Томашевић, Г. (2007).** Улога актуара у осигуравајућој компанији. Зборник радова Усклађивање Србије са системом осигурања Европске Уније, VIII Саветовање Удружења за право осигурања Србије, Палић, април 2007., стр. 342-402., ISBN: 978-86-83437-72-6
5. Мркшић, Д., **Томашевић, Г. (2006).** Друштво за управљање добровољним пензијским фондовима и добровољни пензијски фонд. Зборник радова Парнични и извршни поступак, накнада штете и осигурање, IX Саветовање са међународним учешћем Удружења за одштетно право, Будва, септембар 2006., стр. 383-402., ISBN: 86-83437-68-X

6. Лисов, М., **Томашевић, Г.** (2006). Савремено пословање осигуравајуће компаније. Зборник радова Савремени трендови у развоју тржишта осигурања. IV међународни симпозијум из осигурања. Врњачка Бања, јун 2006., стр. 169- 183., ISBN: 978-86-403-0825-0
7. Мркшић, Д., **Томашевић, Г.** (2006). Полиса осигурања живота у функцији добијања комерцијалних кредита. Зборник радова Осигурање у сусрет процесу придруживања Србије и Црне Горе Европској Унији, VII Саветовање Удружења за право осигурања Србије и Црне Горе, Палић, април 2006., стр. 178-185., ISBN: 86-83437-53-1
8. Мркшић, Д., **Томашевић, Г.** (2005). Добровољно пензијско осигурање. Зборник радова Осигурање у светлу новог законодавства, VI Саветовање Удружења за право осигурања Србије и Црне Горе, Палић, април 2005., стр. 139-146., ISBN: 86-903105-3-3

2.3. Закључак о оцени кандидата

Досадашњи рад кандидаткиње Гордане Букумирић на докторским студијама, знања и искуства стечена током професионалне каријере, као и многобројна усавршавања која је завршила, посредно и непосредно су повезани са облашћу пријављене теме докторске дисертације. Кандидаткиња је положила све испите на докторским академским студијама Менаџмент у одбрани.

Спој постојећих знања елаборираних у литератури коју наводи у пријави теме докторске дисертације и сазнања о предмету истраживања, као и стечена искуства из радне каријере, указују да код кандидаткиње постоји профилисан начин посматрања и анализе проблемских садржаја из предметне области. Комисија сматра да кандидаткиња има потребна предзнања и потенцијал за израду докторске дисертације, односно даљи стручни и научни развој у наведеној области.

Узимајући у обзир наведено, Комисија констатује да кандидаткиња Гордана Букумирић испуњава услове за подношење пријаве и израду докторске дисертације.

3. ПРЕДЛОГ МЕНТОРА СА ОБРАЗЛОЖЕЊЕМ

За ментора у изради докторске дисертације Комисија предлаже вишег научног сарадника, доцента др Вељка Благојевића, начелника Центра за суседство и Средоземље у Институту за међународну политику и привреду.

Доцент др Вељко Благојевић је на листи ментора докторских академских студија студијског програма Менаџмент у одбрани прихваћеној од стране Комисије за акредитацију и проверу квалитета. До сада је као ментор водио кандидата у изради докторског рада. На студијском програму докторских академских студија које кандидаткиња похађа био је носилац реализације предмета Безбедносни аспекти националне одбране. Поред наведеног реализује наставу из више предмета који се реализују на Војној академији на студијском програму Докторских академских студија, као и на Високим студијама одбране и безбедности у Школи националне одбране „Војвода Радомир Путник“. Гостујући је предавач на више факултета и струковних образовних институција из области политичког система, међународних односа и дипломатије.

Био је руководиоца два научноистраживачког пројекта:

1. „Стратешка култура као детерминанта националне безбедности у функцији подршке концепту војне неутралности“ – Институт за стратегијска истраживања (2017.-2020. године);
2. „Неутралност и стратешко одвраћање“ - Школа националне одбране „Војвода Радомир Путник“ (2021. - 2023. године).

Доцент доктор Вељко Благојевић аутор је и коаутор следећих монографија:

1. **Благојевић В.** (2017). Србија и изазови одбрамбене дипломатије. Медија центар Одбрана
2. **Blagojević V.** (2017). Defense Diplomacy – Concept, Legal Basis, Organization. Lambert Academic Publishing
3. **Blagojevic V., Pejic I.** (2019). Military Power in International Politics, Past-Present – Future. Lambert Academic Publishing
4. **Благојевић В.** (2022) Моћ и сила – Србија и војни фактор у међународној политици. Медија центар Одбрана.

У протеклом периоду објавио је више десетина радова у истакнутим међународним часописима категорије М24 и врхунским часописима националног значаја категорије М51. Учествовао је на великом броју научних конференција, научно истраживачких пројеката и објавио више радова категорије М30 и М60.

На основу претходно наведених референци, Комисија закључује да доцент др Вељко Благојевић испуњава услове за ментора који су прописани стандардима за акредитацију студијског програма докторских академских студија „Менаџмент у одбрани“ и има потребне компетенције за менторство при изради предметне докторске дисертације.

4. УЖЕ НАУЧНЕ ОБЛАСТИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Уже научне области предложених чланова Комисије:

- Пуковник проф. др Срђан Благојевић, редовни професор, Универзитет одбране у Београду, Војна академија, изабран у наставничко звање из уже научне области Политичка теорија и методологија, датум избора 19.02.2025. године – председник Комисије;
- Пуковник ванр. проф. др Срђан Старчевић, ванредни професор, Универзитет одбране у Београду, Војна академија, изабран у наставничко звање из уже научне области Социологија, датум избора 24.05.2022. године – члан Комисије;
- Ванредни професор др Владимир Ајзенхамер, ванредни професор, Факултет безбедности Универзитета у Београду, изабран у наставничко звање из уже научне области Међународни односи, датум избора 26.12.2023. године – члан Комисије;
- Доцент др Вељко Благојевић, доцент и виши научни сарадник, Институт за међународну политику и привреду, Београд, изабран у наставничко звање из уже научне области Стратегија, датум избора 18.11.2021. године – члан Комисије;

- Пуковник ванр. проф. др Милан Миљковић, ванредни професор, Универзитет одбране у Београду, Школа националне одбране, изабран у наставничко звање из уже научне области Стратегија, датум избора 19.01.2024. – члан Комисије.

5. ЗАКЉУЧАК И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

5.1. Закључак комисије

На основу свега наведеног Комисија је закључила следеће:

- кандидаткиња Гордана Букумирић уредно је поднела пријаву теме докторске дисертације;
- пријава теме је у складу са стручним и методолошким опредељењима и оправдаће планирано истраживање;
- кандидаткиња је правилно дефинисала проблем, изабрани проблем је научни и добро је повезан са постојећим сазнањима у предметној области,
- хипотеза је релевантна у односу на дефинисани проблем истраживања;
- одабране методе и програм истраживања омогућавају провере хипотеза;
- наведена литература је релевантна у односу на предмет истраживања,
- предложени наслов докторске дисертације је одговарајући за предмет истраживања;
- предложена тема одговара нивоу докторске дисертације, изузетно је актуелна и од значаја за кључне субјекте система националне безбедности и одбране;
- тема је од значаја за научну заједницу, јер се ствара основа за наставак истраживања кроз друге научне дисциплине и посебно примену у пракси,
- докторска дисертација припада ужој научној области Стратегија;
- кандидаткиња Гордана Букумирић испунила је све законске услове за рад на докторској дисертацији, као кандидаткиња подобна је за израду докторске дисертације јер поседује потребна знања из области Стратегије и има способност за бављење научним радом.

5.2. Предлог Комисије

На основу свеобухватног сагледавања пријаве теме докторске дисертације и приложене документације, Комисија сматра да постоји научна заснованост теме, да је научна замисао истраживања добра, да су реално постављени сви оквири истраживања и да је реализација истраживања објективно могућа и научно заснована. Комисија стоји на становишту да је пријављена тема веома актуелна и потребна, и да је као таква подобна за израду докторске дисертације.

На основу свега наведеног, Комисија једногласно

ПРЕДЛАЖЕ

1. Да се прихвати тема докторске дисертације под насловом „Стратешка комуникација Републике Србије у функцији одвраћања“.
2. Да се прихвати оцена Комисије да је изабрани проблем истраживања научни проблем, односно да постоји научна заснованост истраживања.
3. Да се прихвати мишљење комисије да кандидаткиња Гордана Букумирић испуњава све опште и посебне услове за израду теме докторске дисертације, у духу поднетог пројекта истраживања.
4. Да се за ментора у изради докторске дисертације именује доц. др Вељко Благојевић.

пк проф. др Срђан Благојевић, председник Комисије

пк ванр. проф. др Срђан Старчевић, члан Комисије

ванр. проф. др Владимир Ајзенхамер, члан Комисије

доц. др Вељко Благојевић, члан Комисије

пк ванр. проф. др Милан Миљковић, члан Комисије

Достављено:

Деканат ВА, Продеканат за наставу ВА
Наставно-научном већу Војне академије,
Катедри Стратегије ШНО (е/р),
Катедри КиР Војне академије (е/р),
Архиви